

Sygn. akt: II AKa 117/99

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Śpiechowicz
Sędziowie	SSA Marek Michniewski (spr.) SSO del. Bożena Brewczyńska
Protokolant	Barbara Gawor

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Stefana Jarskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 1999r.

sprawy z wniosku Z. T. w przedmiocie odszkodowania na podstawie art. 8 ustęp 2a i 2b ustawy z dnia 23.02.1991r.

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 11 marca 1999r. sygn. akt XVI1 Ko 219/98

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

II AKa 117/99

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 11 marca 1999r. w uwzględnieniu wniosku Z. T. w oparciu o przepisy ustawy rehabilitacyjnej z dnia 23 lutego 1991r. zasądzono od Skarbu Państwa z tytułu odszkodowania za doznaną krzywdę kwotę 49.200 zł z ustawowymi odsetkami od dnia prawomocności wyroku.

Powyższy wyrok w całości na niekorzyść wnioskodawcy zaskarżył prokurator. Apelacja zarzuca rażąco obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku:

- art. 366 § 1 kpk polegającą na zaniechaniu przez Sąd wyjaśnienia okoliczności sprawy, a w szczególności ustalenia jaki czyn przypisano represjonowanemu i czy istotnie skazanie to miało związek z jego działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego;
- art. 424 § 1 pkt 1 kpk polegającą na nie wykazaniu na jakiej podstawie Sąd uznał za udowodnione, że art. 54¹⁰ – bez opisu czynu i bez wskazania nazwy aktu prawnego jest odpowiednikiem zarówno § 54 kodeksu karnego Ukraińskiej

FSRR, jak i § 58 RFSSR, podczas gdy porównanie określenia tych przepisów prawnych w sposób ewidentny wykazuje zachodzące między nimi różnice /numeracja art. 54¹⁰ nie jest tożsama z 54 bądź 58, artykuł nie jest tożsamy z §/, co wskazuje na różność tych ustaw obligującą Sąd do precyzyjnego ustalenia, zgodnie z wnioskiem prokuratora złożonym w toku rozprawy, jaki konkretny czyn przypisano wnioskodawcy i jaki przepis zastosowano do jego oceny prawnej, a nadto braku umotywowania stanowiska Sądu, uznającego wyrok Trybunału MSW za nieważny.

Stawiając powyższy zarzut na podstawie art. 426 i 437 § 2 kpk prokurator wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora nie jest zasadna. Za bezsporne należy uznać, iż wnioskodawca od maja 1943r. do lipca 1944r. w rejonie L. był żołnierzem Armii Krajowej, a w dniu 30 czerwca 1945r. został skazany przez Trybunał Wojskowy MSW obwodu (...) za czyn z art. 54¹⁰ na karę 6 lat pozbawienia wolności. Wbrew zarzutom wysuwanych w apelacji nie popełnił błędu Sąd Okręgowy przyjmując, iż skazanie wnioskodawcy Z. T. należy wiązać z powodu prowadzonej przez niego działalności niepodległościowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23.02.1991r. /Dz. U. Nr 34 poz. 149 z 1991r./

W motywach zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy przytoczył treść przepisu § 54 kodeksu karnego Ukraińskiej (...) wykazując jednoznacznie, iż na podstawie tego przepisu skazywano osoby działające z zamiarem obalenia systemu komunistycznego.

Na podstawie akt innej sprawy, która zawisła przed Sądem Apelacyjnym sygn. II AKa 129/99 ustalono także, iż w oparciu o § 54 skazywano żołnierzy Armii Krajowej za działania patriotyczne wymierzone przeciwko ówczesnym władzom radzieckim okupującym polskie tereny wschodnie po 17 września 1939r.

Nie ma zatem potrzeby, jak domaga się tego apelacja, aby oczekiwać na pismo Konsulatu Polskiego we L. na odpowiedź, za co faktycznie skazany został Z. T., bowiem w świetle znajdujących się w aktach dowodów okoliczność ta również nie budzi wątpliwości i to niezależnie od ustalenia, iż w przypadku wnioskodawcy chodzi o czyn kwalifikowany z § 54¹⁰.

Wskazuje na to dodatkowo treść (...), w którym przepis ten jest zamieszczony, co jest znane Sądowi Apelacyjnemu z innych podobnych spraw.

Zatem okoliczność, iż skazanie przez Trybunał Wojskowy MSW należy wiązać z działalnością patriotyczną wnioskodawcy nie budzi żadnych wątpliwości.

Poza tymi rozważaniami zwrócić należy uwagę, iż apelacja zupełnie bezpodstawnie zarzuca, iż Sąd Okręgowy uznał wyrok Trybunału MSW za nieważny, bez należytego umotywowania.

Otóż takiego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy nie podjął, a w oparciu o przepisy ustawy rehabilitacyjnej nawet nie ma możliwości unieważnienia orzeczenia obcego /zagranicznego/ organu sądowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny orzekł jak wyżej, rozstrzygnięcie o kosztach opierając o przepis art. 13 ustawy rehabilitacyjnej.